

หนังสือแจ้งคำสั่ง

(ร. ๒๒)

บันทึกเลขที่การคณะรัฐมนตรี
5568
วันที่ 30.11.2564 เวลา 14.00 น.

คดีหมายเลขดำที่ พ.๕๐/๒๕๕๓

คดีหมายเลขแดงที่ พ.๕๓/๒๕๕๕

สำนักงานศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง { นายสมชัย กุศลเปี่ยมสุข ผู้ฟ้องคดี
นายกรัฐมนตรีนับกับพวกรวม ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดี

หนังสือถึง คณะรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ด้วยคดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดได้มี คำพิพากษา ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕
รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้

ฉะนั้น จึงแจ้งมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

วิริยา สุขมนัส

(นางวิริยา สุขมนัส)

พนักงานคดีปกครองชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการกลุ่มออกหมาย ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักงานศาลปกครองสูงสุด

สำนักงานศาลปกครองสูงสุด

อาคารศาลปกครอง เลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง

เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๐๑๑๖ - ๗, ๐ ๒๑๔๑ ๑๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๙๓๕

ผู้รับ..... คณะรัฐมนตรี.....
อยู่ที่..... สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เลขที่ ๑..... หมู่ที่..... -
ถนน..... พิษณุโลก..... ตรอก/ซอย..... -..... ตำบล/แขวง..... -
อำเภอ/เขต..... ดุสิต..... จังหวัด..... กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐..... โทรศัพท์..... -

สน.กม. 30 ก.ย. 2555
วันที่ 30 ก.ย. 2555
เวลา 15.30

ส.อ.
30 ก.ย. 2555
30

○ คำพิพากษา

(ด. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ พ. ๕๐/๒๕๕๓
คดีหมายเลขแดงที่ พ. ๕๓ /๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

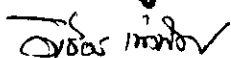
วันที่ ๒๗ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง { นายสมชัย กุศลเปี่ยมสุข ผู้ฟ้องคดี
นายกรัฐมนตรี ที่ ๑
คณะรัฐมนตรี ที่ ๒
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของพระราชกฤษฎีกา

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นนักโทษเด็ดขาดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิตในความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ขณะนี้ถูกคุมขังอยู่ที่ฝ่ายควบคุมแดน ๒ เรือนจำกลางบางขวาง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามว่า ได้ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่โดยละเมิดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยการจำกัดสิทธิผู้ฟ้องคดีไม่ให้ได้รับการอภัยโทษจากโทษประหารชีวิตให้เหลือเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต เช่นเดียวกับนักโทษเด็ดขาดประหารชีวิตในความผิดคดีอื่นๆ โดยไม่เป็นธรรม ตามเงื่อนไข ข้อบังคับในพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และมีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ (ที่ถูกคือ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓) การพระราชทานอภัยโทษ

สำเนาถูกต้อง

(นายวิเชียร เฟ่งพิศ)

พนักงานคดีปกครอง

/ให้แก่ผู้ต้องโทษ...

ให้แก่ผู้ต้องโทษถือเป็นประเพณีปฏิบัติ ซึ่งนานอารยประเทศถือปฏิบัติโดยให้ประมุขแห่งรัฐนั้น มีอำนาจในการที่จะยกโทษในทางอาญาให้แก่ผู้กระทำผิดที่ต้องคำพิพากษาของศาลหรือคำสั่ง โดยชอบด้วยกฎหมายให้ต้องรับโทษ โดยที่การอภัยโทษนี้มาจากหลักแห่งความเมตตากรุณา เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดนั้นได้สำนึกในการกระทำของตน ได้มีโอกาสแก้ไขตนเอง และประการที่สำคัญ คือ การมุ่งเน้นที่จะแก้ไขความผิดพลาดในกระบวนการยุติธรรม เพื่อชี้แจงไว้ ซึ่งความยุติธรรมโดยสมบูรณ์ตามหลักนิติธรรม ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคณะเจ้าหน้าที่หรือบุคคล ที่เกี่ยวข้องในการร่างเงื่อนไข กฎ ข้อบังคับในพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษได้ทำการก้าวล่วง พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ที่ต้องทรงไว้ซึ่งทศพิธราชธรรม บั่นทอน และลิดรอน พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์อย่างร้ายแรง เหตุผลและวัตถุประสงค์ให้ผู้ถูกฟ้องคดี อ้างประกอบในการตราพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษที่ผ่านมาทั้ง ๔ ฉบับ คือ พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๔๙ พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยที่ทุกฉบับจะกล่าวอ้างเหตุผลและวัตถุประสงค์ในการออกพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ ดังกล่าวไว้ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ต้องโทษเหล่านั้นได้มีโอกาส กลับตัวประพฤติตนเป็นพลเมืองดี อันจะเป็นคุณประโยชน์แก่บ้านเมืองและประเทศชาติ สืบต่อไป แต่ปรากฏในข้อเท็จจริงว่า พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษที่ผ่านมา ทั้ง ๔ ฉบับนั้น มิได้เป็นไปตามเจตนารมณ์ตามเหตุผลที่ได้กล่าวอ้างไว้ มีการจำกัดสิทธิ การได้รับพระราชทานอภัยโทษของกลุ่มผู้ต้องโทษในความผิดเกี่ยวกับคดีอาญาเสพติดให้โทษ ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดไม่ได้รับการอภัยโทษ หรือการละเว้นโทษประหารชีวิต หรือได้รับ สิทธิลดหย่อนโทษเพียงน้อยนิดโดยไม่เท่าเทียมกัน ในพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ ทั้ง ๔ ฉบับ อันเป็นการกระทำที่ตรงกันข้ามกับเหตุผลที่ต้องการเปิดโอกาสให้ผู้ต้องโทษ ได้มีโอกาสกลับตัวประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดีต่อไปตามที่ได้กล่าวอ้างเหตุผลประกอบไว้ โดยมีเหตุผลข้อมูลหลักฐานที่น่าเชื่อได้ว่า กลุ่มคณะเจ้าหน้าที่บุคคลที่เกี่ยวข้องภายใต้ บังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม น่าจะรู้หรือรับรู้ได้ว่า เงื่อนไข กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ในพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษที่ผ่านมาทั้ง ๔ ฉบับนั้น ขัดแย้งต่อหลักการอภัยโทษ ความเมตตาธรรม และหลักของกฎหมาย ตลอดจนสนธิสัญญา และปฏิญญาสากล ระหว่างประเทศ การที่กลุ่มคณะเจ้าหน้าที่บุคคลเหล่านั้น บังอาจนำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ขึ้นทูลเกล้าถวายพระมหากษัตริย์ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ จึงเป็นการ กระทำอันมิบังควรส่อเจตนาใช้ตำแหน่งหน้าที่และร่วมกันปฏิบัติหน้าที่เพื่อลิดรอนบั่นทอน

/และก้าวล่วง...

และก้าวล่วงในพระราชอำนาจ ส่วนการกล่าวอ้างเหตุผลที่ว่า จำเป็นต้องจำกัดสิทธิของผู้ต้องโทษ ในคดีความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ไม่ให้ได้รับสิทธิอภัยโทษ หรือได้รับสิทธิที่ไม่เท่าเทียมกันเช่นเดียวกับผู้ต้องโทษในคดีความผิดอื่นๆ นั้น เพราะถือว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษถือเป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม และประเทศชาติ และเพื่อเป็นการขจัดปัญหาเสพติดให้หมดสิ้นไปจากประเทศ เป็นเพียง คำกล่าวอ้างที่มีการจินตนาการขึ้นมาเอง แต่ในข้อเท็จจริงแล้วนั้น ความผิดทุกคดีถือเป็น ภัยร้ายแรงต่อสังคมและประเทศชาติทั้งสิ้น เพียงแต่ว่าคดีอื่นๆ มีอัตราส่วนการกระทำผิด น้อยกว่าคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเท่านั้นเอง และในแต่ละคดีความผิดของโทษ ความหนักเบาของโทษ ก็จะมีอยู่ในตัวอยู่แล้ว ดังนั้น การแก้ปัญหारेื่องยาเสพติด โดยวิธีการที่มาทำลายหลักการอภัยโทษ หลักความเมตตาและหลักของกระบวนการยุติธรรม ทำลายหลักความเสมอภาค ความเป็นธรรม ตลอดจนหลักนิติรัฐมาแก้ไขปัญหาก็ให้สังคม ด้วยการจำกัดสิทธิของผู้ต้องโทษในความผิดคดีดังกล่าว ไม่ให้ได้รับสิทธิการอภัยโทษ หรือได้รับสิทธิอภัยโทษที่ไม่เป็นธรรมโดยไม่เท่าเทียมกันกับผู้ต้องโทษในคดีความผิดอื่นๆ นั้น กลับจะเป็นการสร้างปัญหาเพิ่มขึ้นใหม่ให้กับสังคม ผู้ต้องโทษทุกคนเมื่อคดีสิ้นสุดเด็ดขาดแล้ว มีความหวังเพียงจะได้มีโอกาสกลับตัวประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดี โดยหวังว่าจะได้รับ พระเมตตาตามหากรุณาธิคุณจากการทูลเกล้าฯ ขอพระราชทานอภัยโทษเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ตามมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และจากภาครัฐในวาระโอกาสที่สำคัญต่างๆ ของบ้านเมืองที่จะมีพระราชกฤษฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษให้แก่ผู้ต้องโทษทั่วประเทศตามประเพณี ที่เคยมีการปฏิบัติสืบต่อกันมา แต่ปรากฏว่าพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษที่ผ่านมา ทั้ง ๔ ฉบับ มีการจำกัดสิทธิผู้ต้องโทษในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ที่เป็นผู้ต้องโทษกลุ่มใหญ่ที่สุดของประเทศ ไม่ให้ได้รับสิทธิหรือให้ได้รับสิทธิโดยไม่เป็นธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ต้องโทษในคดีความผิดอื่นๆ เสมือนว่าเป็นการลงโทษซ้ำเติมให้แก่ ผู้ต้องโทษเหล่านั้นในความผิดที่ได้รับการลงโทษไปแล้ว จึงถือว่าเป็นการลงโทษซ้ำ ในความผิดเดิม ซึ่งจะกระทำมิได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๔ โดยการขอพระราชทานอภัยโทษจะมีอยู่ ๒ ลักษณะคือ เมื่อคดีสิ้นสุดเด็ดขาดแล้ว ผู้ต้องโทษ หรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับผลประโยชน์มีสิทธิทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาขอพระราชทานอภัยโทษ เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ตามมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

/และประมวลกฎหมาย...

และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๕๙ โดยให้เป็นพระราชอำนาจที่พระมหากษัตริย์ที่จะทรงวินิจฉัยให้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใด และการอภัยโทษที่มีภาครัฐเป็นผู้กำหนดขึ้น เนื่องในโอกาสวาระสำคัญต่างๆ โดยจะต้องออกเป็นพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ให้อำนาจพระมหากษัตริย์ไว้ใน การตราพระราชกฤษฎีกา โดยที่บทบัญญัตินั้นจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย การกล่าวอ้างโดยอาศัยความในมาตรา ๑๘๗ ร่วมกับมาตรา ๑๙๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๖๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๗ แล้ว นำมาจำกัดสิทธิของบุคคลหรือผู้ต้องโทษนั้น ไม่อาจกระทำได้ ดังจะเห็นได้ว่า ความในมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๕ ทั้งหมดนี้ไม่มีส่วนใดที่เกี่ยวข้องกับการอภัยโทษหรือสิทธิของผู้ต้องโทษ สำหรับการอภัยโทษมีเพียงแค่มาตราเดียว ในข้ออ้างกฎหมายในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว คือ มาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีบทบัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้น มิได้ กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ดังนั้น การจำกัดสิทธิของผู้ต้องโทษในความผิดคดีใดคดีหนึ่งหรือความผิดกรณีใดกรณีหนึ่ง ไม่ให้ได้รับสิทธิการอภัยโทษ หรือได้รับสิทธิการอภัยโทษโดยไม่เสมอภาคเท่าเทียมกัน จึงเป็นการละเมิดและขัดต่อกฎหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ในการตราพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีข้อบังคับที่มีการจำกัดสิทธิของผู้ต้องโทษ ไม่ให้ได้รับสิทธิการอภัยโทษ หรือให้ได้รับสิทธิอภัยโทษโดยไม่เท่าเทียมกัน เป็นการร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบที่เป็นการฝ่าฝืน ละเมิด และขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และโดยที่บทบัญญัติตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติไว้ว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

/ดังนั้น...

ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีและผู้ต้องโทษทุกคดีทุกคน จึงควรมีสติธิในการได้รับการอภัยโทษที่เป็นธรรม ด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทุกประการ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ไต่สวนเป็นกรณีฉุกเฉิน และขอคุ้มครองชั่วคราวระงับโทษประหารชีวิตของผู้ฟ้องคดีไว้ก่อนจนกว่าคดีจะถึงที่สุด หรือจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น และมีคำพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยให้ได้รับการอภัยโทษประหารชีวิตให้เหลือเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต

โดยที่คดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องพร้อมกับมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวระงับโทษประหารชีวิตของผู้ฟ้องคดีไว้ก่อนจนกว่าคดีนี้จะถึงที่สุด ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหมายของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า เจตนารมณ์ของพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่แบ่งนักโทษเด็ดขาดเป็นประเภทต่างๆ โดยแต่ละประเภทให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษมากน้อยต่างกัน และบางประเภทไม่ได้รับพระราชทานอภัยโทษนั้น ยึดตามความหนักเบาของการกระทำความผิดและการได้รับโทษเป็นหลักในการพิจารณา ดังนี้

นักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดไม่ร้ายแรง หรือเหลือกำหนดโทษน้อย จะได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัว หรือได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษในสัดส่วนมากที่สุด

นักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดร้ายแรง เช่น ความผิดที่มีโทษสูง ความผิดที่มีลักษณะเป็นบทรกกรรม ความผิดต่อทรัพยากรธรรมชาติ หรือความผิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจ บางประเภท จะให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษในสัดส่วนรองลงมา และจะไม่ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัว

นักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ถือว่าเป็นการกระทำความผิดที่ทำลายซึ่งความมั่นคงของครอบครัว สังคม และประเทศอย่างร้ายแรง และรัฐบาลมีนโยบายที่จะปราบปรามโดยเด็ดขาด แบ่งเป็น ความผิดที่มีกำหนดโทษจำคุกไม่เกินแปดปี จะได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษในสัดส่วนที่น้อยมาก และในความผิดที่มีกำหนดโทษจำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิตจะต้องไม่ได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษอย่างน้อย ๑ ครั้ง จากนั้นจึงให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษในสัดส่วนน้อยที่สุด โดยจะใช้วันที่คดีถึงที่สุดของนักโทษเด็ดขาดนั้นเป็นเกณฑ์ว่า คดีถึงที่สุดก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับหรือไม่

/หากปรากฏว่า...

หากปรากฏว่าคดีถึงที่สุดก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ (๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐) ก็จะได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษในสัดส่วนที่น้อยที่สุด หากคดีถึงที่สุดภายหลังวันดังกล่าวก็จะไม่ได้รับพระราชทานอภัยโทษ

กรณีพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ (๑) นั้น เป็นกรณีของนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ มีกำหนดโทษจำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต ซึ่งถือว่าเป็นความผิดร้ายแรงที่สุด ดังนั้น หากปรากฏว่านักโทษเด็ดขาดคดีถึงที่สุดก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ (๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐) ก็จะได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ตามมาตรา ๑๐ และหากคดีถึงที่สุดภายหลังวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ ก็จะไม่ได้รับพระราชทานอภัยโทษตามมาตรา ๑๒ (๑)

อนึ่ง หลักเกณฑ์ในการแบ่งนักโทษเด็ดขาดโดยยึดตามความหนักเบาของการกระทำความผิดและการได้รับโทษนั้น เป็นหลักเกณฑ์ที่มีผลเป็นการทั่วไปไม่เจาะจงแก่นักโทษเด็ดขาดคนไหนคนใด และเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้มาโดยตลอดเมื่อมีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ

ขอศาลปกครองสูงสุดพิจารณาพิพากษายกคำฟ้องและคำขอทั้งหมดของผู้ฟ้องคดีเสีย

ศาลออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นนักโทษเด็ดขาดประหารชีวิตในความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ได้ออกพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีบรมราชาภิเษกปีที่ ๖๐ ประกาศใช้บังคับ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยบทบัญญัติดังกล่าวในมาตรา ๑๐ ได้บัญญัติเงื่อนไขสำหรับนักโทษเด็ดขาดในคดีความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต ต้องก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ จึงจะมีสิทธิได้รับพระราชทานอภัยโทษ ส่วนมาตรา ๑๒ (๑) ได้จำกัด

/สิทธินักโทษ...

สิทธินักโทษเด็ดขาดดังกล่าวที่คดีถึงที่สุดภายหลังวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ มิให้อยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษในครั้งนี้ จากบทบัญญัติของมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษเพราะถูกจำกัดสิทธิดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นบทบัญญัติที่ไม่มีความเสมอภาคและไม่เป็นธรรมระหว่างนักโทษเด็ดขาดในคดีอาญาเสียดัดกับคดีความผิดต่อชีวิตหรือคดีอื่นๆ ผลแห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ จากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับพระราชทานอภัยโทษอันพึงมีพึงได้จากโทษประหารชีวิตเหลือโทษจำคุกตลอดชีวิต บทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ (๑) ดังกล่าว จึงมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมและเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ขัดกับหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ การจำกัดสิทธิดังกล่าว จึงถือว่าเป็นการกระทบบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพในการที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษกลับมิให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษซึ่งต้องห้ามตามนัยมาตรา ๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้อง

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราขึ้นใช้บังคับโดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกา เป็นบทบัญญัติที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในเวลาที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ขึ้นใช้บังคับ บัญญัติว่า พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการพระราชทานอภัยโทษ มาตรา ๒๖๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๗ บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งว่า ในกรณี que รัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรจะถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ขอให้พระราชทาน

/อภัยโทษ...

อภัยโทษแก่ผู้ต้องโทษก็ได้ และในวรรคสอง บัญญัติว่า การพระราชทานอภัยโทษตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติว่า พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกาโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ดุลพินิจถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ขอให้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ และมาตรา ๑๙๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กับมาตรา ๒๖๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๗ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ขึ้นใช้บังคับ โดยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต ก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ต้องโทษประหารชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต (๒) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปี แล้วให้ลดโทษตามลำดับขั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารดังต่อไปนี้ ขั้นเยี่ยม ๑ ใน ๙ ขั้นดีมาก ๑ ใน ๑๐ ขั้นดี ๑ ใน ๑๑ ชั้นกลาง ๑ ใน ๑๒ โดยให้นับโทษจำคุกนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษ เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อจากคดีอื่นให้นับโทษต่อจากคดีอื่นนั้น (๓) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับขั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ตาม (๒) และในมาตรา ๑๒ บัญญัติว่า นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ (๑) ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิตภายหลังวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด

/เกี่ยวกับยาเสพติด...

เกี่ยวกับยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (๒) ผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาให้เพิ่มโทษฐานกระทำความผิดอีกตามมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น และมีใช้นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม (๓) นักโทษเด็ดขาดชั้นเลวหรือชั้นเลวมาก จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า ในการใช้ดุลพินิจถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ขอให้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ และมาตรา ๑๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กับมาตรา ๒๖๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๗ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ขึ้นใช้บังคับ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะใช้ดุลพินิจดังกล่าวโดยมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมไม่ได้ มิฉะนั้นจะเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และไม่ชอบด้วยกฎหมายตามนัยมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

กรณีจึงมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมดังที่ผู้ฟ้องคดีอ้างมาในคำฟ้องหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต ก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ต้องโทษประหารชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต (๒) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารดังต่อไปนี้ ชั้นเยี่ยม ๑ ใน ๙ ชั้นดีมาก ๑ ใน ๑๐ ชั้นดี ๑ ใน ๑๑ ชั้นกลาง ๑ ใน ๑๒ ในขณะที่มาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว บัญญัติให้นักโทษเด็ดขาด

/ซึ่งมิได้รับ...

ซึ่งมิได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไปตามมาตรา ๖ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ต้องโทษประหารชีวิต ให้ลดลงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต... กรณีจึงเป็นการปฏิบัติต่อนักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิตในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทแตกต่างกับที่ปฏิบัติต่อนักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิตในความผิดฐานอื่น และในมาตรา ๑๒ ยังบัญญัติอีกว่า นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกา (๑) ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิตภายหลังวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทจากผลของบทบัญญัติในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ จากกรณีดังกล่าวอันเป็นแต่เหตุเพียงเท่านั้นยังหาเพียงพอที่จะทำให้ถือว่ามาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมไม่ การที่ผู้ใช้อำนาจรัฐปฏิบัติต่อบุคคลแตกต่างกันเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือในเรื่องอื่นใดจะถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมได้ก็ต่อเมื่อการปฏิบัติต่อบุคคลแตกต่างกันเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องต่างๆ ดังกล่าวเป็นไปตามอำเภอใจของผู้ใช้อำนาจรัฐปราศจากเหตุผลอันควรแก่การรับฟังเท่านั้น

เมื่อเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมาย

/ว่าด้วยยาเสพติด...

ว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เป็นการกระทำความผิดร้ายแรงเนื่องจากมีผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำความผิดฐานดังกล่าวจำนวนมาก จนอาจกล่าวได้ว่าการกระทำความผิดฐานดังกล่าวเป็นการบ่อนทำลายทรัพยากรมนุษย์ รัฐจึงมีอำนาจหน้าที่ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดฐานดังกล่าวอย่างเฉียบขาดปราศจากการผ่อนปรนใดๆ และการไม่พระราชทานอภัยโทษแก่นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือพระราชทานอภัยโทษแก่นักโทษเด็ดขาดดังกล่าวโดยลดโทษจากกำหนดโทษน้อยกว่านักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดฐานอื่นก็น่าจะทำให้ประชาชนโดยทั่วไปเกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย ยับยั้งั้งใจที่จะกระทำความผิดฐานดังกล่าว อันจะยังผลให้การกระทำความผิดฐานดังกล่าวลดจำนวนลงหรืออย่างน้อยๆ ก็ไม่ทวีจำนวนมากขึ้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้ดุลพินิจถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ขอให้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ และมาตรา ๑๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กับมาตรา ๒๖๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๗ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ พระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องราชทัณฑ์เพื่อเป็นการถวายเป็นพระราชกุศล และเพื่อให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นกลับประพฤติตนเป็นพลเมืองดี เนื่องในโอกาสพระราชพิธีบรมราชาภิเษกปีที่ ๖๐ วันที่ ๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓ โดยไม่มีการพระราชทานอภัยโทษแก่นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือพระราชทานอภัยโทษลดโทษจากกำหนดโทษให้แก่ผู้ต้องโทษดังกล่าวน้อยกว่านักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต

/จำคุกตลอดชีวิต...

จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิตในความผิดฐานอื่น เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจึงมิได้เป็นไปตามอำเภอใจ หากแต่มีเหตุผลอันควรแก่การรับฟังเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมิได้มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีและนักโทษเด็ดขาดเช่นผู้ฟ้องคดีโดยไม่เป็นธรรมอันเป็นการขัดต่อมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในเวลาที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว และไม่ชอบด้วยกฎหมายตามนัยมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่อย่างใด

พิพากษายกฟ้อง

นายวิชณุ วรรณ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

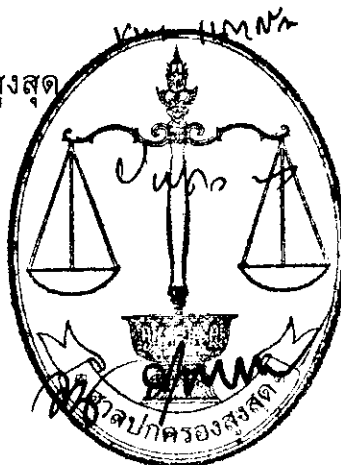
Signature

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ

ตุลาการองค์คณะ

นายชาญชัย แสงศักดิ์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายพนพล เสงเจริญ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุณณกริยากร

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิชาลาภรณ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Signature

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายณัฐ รัฐอมฤต

สำเนาถูกต้อง

Signature

(นายวิเชียร เฟ่งพิศ)

พนักงานคดีปกครอง